

“उत्कटायाभिरुपाय वराय सदशाय च । अप्राप्तमपि तां कन्यां तस्मै दद्याद्यथाविधि” मनुः “अप्राप्तम् अप्राप्त विवाहप्रशस्तकालाम्” उ० त० रघुनन्दनः ।

अप्राप्ति स्त्री अभावे न० त० । १ लाभाभावे “तदप्राप्ति-महादुःखविलीनाशेषपातका” का० प्र० २ प्रमाणात्तरतो-ज्ञानाभावे “विधिरत्यन्तमप्राप्तौ नियमः पाक्षिके सतीति” मीमां० ३ असम्भवे “प्रतिसंस्थाप्रतिसंख्यानिरोधाप्राप्ति-रिति” शा० सू० । “अप्राप्तिरसम्भव” इति भा० । ४ अनुपपत्तौ च “समुदायहेतुकोऽपि तदप्राप्तिः” शा० सू० । समुदायाप्राप्तिः समुदायभावानुपपत्तिः भा० । न० ब० । ५ लाभान्मुन्ये लि० ।

अप्रामाणिक लि० प्रमाणेन सिद्धः, प्रमाणं वेद वा ठज् न० त० । १ प्रमाणासिद्धे २ प्रमाणाभिन्ने च स्त्रियां ङीप् । “अप्रामाणिकीयमनवस्थेति” सां० भा० ।

अप्रामाण्य न० अभावे न० त० । १ यथार्थबोधकत्वाभावे “अप्रामाण्यं कथयति सदा नन्दस्वनोर्वियोगः” पदा० अप्रामाण्यहेतुकानुष्ठानाभावे च “अननुष्ठानलक्षणमप्रा-माण्यम्” सां० सू० ।

अप्रामि लि० प्रकर्षेण अत्यन्ते हिंस्यतेऽसौ प्र+अम-णिच्-कर्मणि इन् न० त० । अहिंसिते, “अप्रामिसत्योमघवन्” । ऋ० ८, ६०, ४, “अप्रामिसत्यः अहिंसितसत्यः” भा० ।

अप्रायु लि० प्र+इण-उण् न० त० । अगन्तरि, “असन्नप्रा-युवोरक्षितारो दिवेदिवे” ऋ० १, ८६, १, “अप्रायुवः अप्रायवः अगच्छन्तः वेदे तन्वादित्वादुवङ्” भा० ।

अप्रायुस् लि० न प्रकटं प्रगतं वाऽऽयुर्थस्य । १ प्रकटायुर्भिन्ने २ गतायुर्भिन्ने च । “नक्तयः सुदर्शतरो दिवातरादप्रायुषः” ऋ० १, १२७, ५ ।

अप्रिय न० विरोधे न० त० । प्रियभिन्ने इष्टभिन्ने स्वभा-तोद्दिष्टे दुःखे “न ह वै मशरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरप-हतिरस्ति” श्रुतिः “तस्माद्यम इव स्वामी स्वयं हित्वा प्रियाप्रिये” इति मनुः । २ तस्माधने वचनादौ लि० “सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात् न ब्रूयात् सत्यमप्रियम्” “पाणिपाहस्य साध्वी स्त्री नाचरेत् किञ्चिदप्रियम्” इति च मनुः । (सिद्धि) श्टङ्गीमत्ये स्त्री शब्द र० । प्रिय-हेतुत्वाभावात्तस्यास्तथात्वम् । [जकवाक्यप्रयोक्तारि

अप्रियंवद लि० विरोधे न० त० । कटुवाक्यवादिनि उद्दे-अप्रियवादिन् लि० अप्रियं वदति वद-णिनि इत० स्त्रियां ङीप् । । कटुवाक्यवादिनि उद्देजकवाक्यकथके ‘माता

यस्य गृहे नास्ति भार्या चाप्रियवादिनीति” चाणक्यः । अप्रीति स्त्री अभावे न० त० । १ सन्तोषाभावे, २ दुःखे, “प्रीत्यप्रीतिविषादाः प्रकाशप्रवृत्तिनियमार्थाः” इति सां० का० । “प्रीतिः सुखं प्रीत्यात्मकः सत्त्वगुणः, अप्रीति-दुःखमप्रीत्यात्मकीरजोगुणः” इति सां० त० कौ० । अप्रेतराक्षसी स्त्री न प्रेता प्राप्ता राक्षसीस् अत्या० स० न० त० । तलस्यासु, अप्रेतराक्षसीशब्दे २५ ४४ उक्ते विस्तरः । अप्रेमन् पु० न प्रेमे विरोधे न० त० । स्नेहविरोधिनि द्वेषे । अप्रीढ लि० न प्रौढः न० त० । १ अप्रद्वे २ अपटौ च । अपृ लि० आप-बा० वृ० ह्रस्वः । प्राथ्ये “असोषां चित्तं प्रतिलोभयन्ती गृह्याद्यज्ञान्यपुपरेहि” ऋ० १०, १०३, १२, “हरिमाणं तेऽङ्गेभ्योऽपुमन्तरोदरात्” अथ० ६, ८, ६ अपृ लि० अपः सनोति सन-ड । १ अयां विशेषगुणीभूते रसे “पृथिव्याः पुरीषमश्वीनाम” य० १४, ४ । “अश्वीनामापां सारभूता रस” इति वेददी० । आप इव निर्मलतया सन्यते संबध्यते सन-बा० ड । २ रुधे निरु० । अप्सरःपति पु० ईत० । १ इन्द्रे अक्षरापतिरप्यत्र । अप्सरम् स्त्री ब० व० अङ्गाः सरन्ति उद्गच्छन्ति सृ-असृन् । समुद्रान्निस्सृतायां स्वर्श्यायास् “असृन्निर्मथनादेव रसात्त-स्माद्गरस्त्रियः । उत्पेत्सुमनुजश्रेष्ठ । तस्मादाप्सरसो ऽभवन्” इत्युक्तेस्तासां तथात्वम् । “एकाप्सरःप्रार्थितयोर्विवादः” रघुः “आराधितोऽङ्गा मरुत्क्षुरोभिश्चक्रे प्रजाः स्वाः स-निमेषचिह्नाः” इति माघः । तासां च नाद्यकर्म उत्तिः । ताश्च प्रधानतया द्वादश वङ्गपुराणे दर्शिताः “उर्वशी भेनका रम्भा मिश्रकेशी हृत्प्रलम्बुषा विश्वाची च घताची च पञ्चचूडा तिलोत्तमा भाद्रवत्यबला रम्या द्वादशाप्सरसः शुभाः” इति गणभेदनामाध्याये । अत्र शुभा इति विशेषणात् अन्यथा अपि । ताश्च “उर्वशी भेनका रम्भा घताची पुङ्गिकास्थला सुकेशी मङ्गुघोषा च महारङ्गवतीति च” इति सा० पु० “अदितिर्दितिर्दनुः काला दनायुः सिंहिका तथा । क्रोधा प्रधा च विश्वा च विनता कपिला मुनिः । कद्रुश्च मनुजव्याघ्र । दक्षकन्यास्त्वयोदश” इति कश्यपपत्नीरभिधाय । “इत्येते देवगन्धर्वाः प्राधेयाः परिकीर्त्तिताः” इति गन्धर्ववंशमभिधाय च “इमं त्वप्सरसां वंशं विदितं पुण्ड्रलक्षणम् प्रधाऽसूत महाभागादेव देवार्षितः पुरा । अलम्बुषा मिश्रकेशी विद्युत्पर्णा तिलो-त्तमा । अरुणा रक्षिता चैव रम्भा तद्वन्दनोरमा । केशिनी च सुबाह्वश्च सुरता सुरसा तथा । सुप्रिया चातिवाह्वश्च”